Sahibi: Türkiye İşçi Partisi adına: Behice BORAN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Neşet Kocabıyıkoğlu ● Yönetim Yeri: Gazi Mustafa Kemal Bulvarı 42/3, Maltepe - ANKARA ● İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/3 A ● Yıllık Abone bedeli: 55 TL. ● Baskıya hazırlayan: ÇIĞ Yayıncılık Ltd. Şti. Tel: 17 97 04 ● Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri.

Sayı: 28
28 Nisan 1978
250 Kuruş

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN
GÖREV

Malatya olayları faşizmin iğrenç yüzünü sergiliyor

SERMAYE SINIFI DOĞU'DA YENİ TERTİPLER PEŞİNDE

Doğu halkının bitmeyen çilesi

Malatya'da gerici güçlerin giriştikleri tertipler, Doğu halkı üzerindeki baskıyı yoğunlaştırmayı amaçlıyor.

● DOĞU VE GÜNEYDOĞU'DA YAŞAYAN HALKI BASKI ALTINDA TUTMAK AMACIYLA, EGEMEN SINIFLAR YILLARDAN BERİ SÜRDÜRDÜKLERİ TAHRİK VE KIŞKIRTMALARA BİR DE MALATYA OLAYLARINI EKLEDİLER

Malatya Belediye Başkanı Hamit Fendoğlu'nun gelininin ve iki torununun ölümüyle sonuçlanan bombalı paket olayından sonra bu kentte gelişen olaylar sermaye sınıfının Doğu'da yeni kışkırtmalar ve tertipler peşinde olduğunu gösteriyor. Malatya olaylarının ardından Siverek, Erzurum ve Iğdır'da da, faşistler benzeri olaylar çıkarttılar, evleri işyerlerini yakıp yıktılar, sağı solu kurşunlayıp bombaladılar. Malatya olayları, faşizm tehlikesi karşısında demokratik güçlerin uyanık olmaları gereğini bir kez daha kanıtlıyor.

(Ayrıntılı haber 3. sayfada)

BORAN: "Doğu'da kanlı bir baskı kurulmak isteniyor"

● BİRBİRİNDEN BELKİ FARKLI AMAÇLAR GÜDEREK, EMPERYALİZMLE YERLİ FAŞİZM AYNI YÖNTEMLERİ KULLANMAKTA, KIŞKIRTMALARI KÖRÜKLEMEKTE BİRLEŞİYORLAR.

TİP Genel Başkanı Behice Boran, Ankara'da düzenlenen "NATO'YA HAYIR" mitinginde yaptığı konuşmada, son Malatya olaylarına da değindi ve faşizmin ve emperyalizmin aynı madalyonun iki yüzü olduğunu belirtti. Boran, Malatya olayları konusunda özetle şu görüşlere yer verdi:

"Emperyalizme bağımlılığın yarattığı, yaşamakta olduğumuz bunalımlar yalnızca dış politikaya ilişkin olanlardan ibaret değildir. İç politika bunalımları da bu bağımlılıkla bağlantılıdır. Tırmandırılan kanlı terörde dış etkenlerin, gizli örgütlerin parmağı olduğu kuşkusuzdur. Geri kapitalist düzeni ve emperyalizme bağımlılığını sürdürebilmek için dış ve iç sermaye sınıfları ve politik güç odakları, gizli örgütleri toplumun tüm demokratik güçlerini, hareketlerini, işçi emekçi kitleleri sindirmek, bastırmak çabasındadır. Bu dış ve iç sömürü düzenini, ancak baskı, şiddet ve zulüm rejimi altında sürdürebileceklerinin hesabı içindeler.

"Doğu illerimiz bu hesaptan paylarını fazlasıyla almaktadırlar. Ötedenberi doğuda daha yoğun sürdürülegelen baskıcı yöntemler, bu defa tam bir kanlı baskıya dönüştürülmek istenmiştir. Pazarcık ve Malatya bombalı posta paketleri olaylarının anlamı budur. Doğacak kargaşanın giderek tüm bölgeye yayılacağı hesabıyla, bombalar patlatarak toplumda patlamalar yaratmak, sonra da "ayaklanma, ihtilal" naraları ile kanlı bastırma hareketlerine girişip tüm bölgeyi demir çember içine almak. Birbirinden belki farklı amaçlar güderek, emperyalizmle yerli faşizm aynı yöntemleri kullanmakta, kışkırtmaları körüklemekte birleşiyorlar."

YORUM

"ANARŞİ"NİN KAYNAĞI MHP'DİR

Malatya, Pazarcık olayları, ortaya çıkarılan "Esir Türkler Kurtuluş Ordusu" ve "Türk Yıldırım Komandoları" adlı gizli faşist örgütler ve bunların, MHP'nin yan kuruluşu olan Büyük Ülkü Derneğiyle bağlarını ortaya koyan açık deliller, bıkmadan söylediğimiz bir gerçeği, bize bir kez daha tekrarlatıyor: Anarşinin, terörün kaynağı MHP'dir, faşistlerdir.

Faşist Hareket Partisinin bombalamaları, saldırı ve cinayetleri sürdürmesi ve bunları gün geçtikçe şiddetlendirmesi faşist bir askeri dikta ortamını hazırlama gayretinden kaynaklanmaktadır.

Hükümet, tüm bu tertipler karşısında daha kararlı, daha açık olmalıdır. Faşist saldırıların, anarşinin tek sorumlusu olan tüm faşist yuvalar gecikmeksizin dağıtılmalıdır. "Asayişi sağlamak" bahanesiyle "sağa da sola da karşıyız" diye demokratik güçler üzerinde baskı kurma çabaları bir kenara bırakılmalı, asıl tehlikenin, faşist hareket partisinin ve ülkücü kuruluşların üzerine gidilmelidir.

Bir kez daha tekrarlıyoruz: "Faşizm affedilmez, ezilir."

Türkiye İşçi Partisi, bundan üç yıl önce, 1 Mayıs 1975 yılında kuruldu, Türkiye İşçi Partisi'nin bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde başarıyla dolu üç yılı

4. sayfamızda

ONBEŞ GÜNDE BİR

Bizimkiler

Geçtiğimiz hafta GÖREV bir yaşını doldurdu.

Adettir, her süreli yayının yıldönümünde gazete veya derginin yayın yaşamına başlarken konulan ilkelere, o günden bu yana nasıl uyduğu anlatılır. Bu arada okuyucu da ihmal edilmez. Ondan gördüğü destekle aynı yolda yayınını sürdüreceği belirtilir, yazarı okuyucusuyla bir aile oluşturduğundan dem vurulur. Bütün bunlar beş aşağı beş yukarı değişmez olarak her yıldönümünde yinelenir durur. Bir ölçüde doğru da olabilir. Ama adet yerini bulsun diye ve adeta ısmarlama yazılma izlenimini veren, aynı alışılmış kalıplar içinde yinelenen bu yazılara okuyucu da aynı kanıksamışlık içinde ilgisini esirger, bakar geçer.

Bir ölçüde doğru da olabilir, demiştik, öyle sanıyorum ki, sanıyor değil inanıyorum ki, bugün yayınlanan süreli yayınlar içinde böyle bir yazının adettir diye yazılmasına gerek duyulmayacak, okuyucunun da böyle bir sanıya kapılmayacağı tek bir gazete varsa o da GÖREV'dir.

GÖREV'in farkı, daha sahibinden başlıyor, bu, birçoklarında gördüğümüz gibi anonim olan bir aile şirketi, bir patron veya herhangi bir kişi de değil, Türkiye İşçi Partisi ve Parti'nin şahsında bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm yolunda yürüyen tüm işçi ve emekçiler.

Fark bununla bitmiyor. Aslında GÖREV'de sahip, yazar kadrosu, muhabirler, fotoğrafçılar, teknik sekreterler, dağıtıcı okuyucu gibi ayrımlar da anlamsız. Çünkü hepimiz gerçekten, kelimenin

(Devamı Sayfa 4'de)

Nihat SARGIN

1 Mayıs işçinin, emekçinin bayramı

1 Mayıs'ta, 1 Mayıs Alanında, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesini yükseltmek için

● 1 MAYIS 1886'DA AMERİKA'DA İŞÇİLERİN İŞGÜNÜNÜN 8 SAAT OLMASI İÇİN GENEL GREVE GİRİŞTİKLERİ GÜNDÜR. O GÜNDEN BERİ, TÜM DÜNYA İŞÇİ VE EMEKÇİLERİNİN BİRLİK VE DAYANIŞMA GÜNÜ OLARAK KUTLANMAKTADIR

(Ayrıntılı haber ve yorum 2. sayfada)

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV 1 YAŞINDA

GÖREV GAZETESİ'Nİ İŞ YERLERİNDE, KÖYLERDE, MAHALLELERDE EN GENİŞ BIÇIMDE YAYALIM

28. sayısıyla gazeteniz GÖREV, 2. yayın yılına başlıyor. Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesiyle dopdolu geçen bir yılı ardımızda bıraktık.

Türkiye İşçi Partisi'nin gazetesi olan GÖREV, bu yıl boyunca TİP üyelerinin katkılarıyla hazırlandı, işyerlerinde, köylerde, mahallelerde yine TİP üyeleri eliyle satıldı.

GÖREV satan TİP üyeleri kurşunlandılar, hapse atıldılar, saldırıya uğradılar ama yılmadılar. Her sayı onbinlerce GÖREV'in en geniş kitlelere yayılması engellenemedi.

Bir yıllık yaşamı boyunca okurları GÖREV'i haberlerle, fotoğraflarla, mektuplarla desteklediler, oluşmasına katkıda bulundular. Önümüzdeki dönemde bu katkılarını daha da artıracaklarına inanıyoruz.

Gazetemizin 1. yaşını kutlarken, baskıya hazırlayan Çığ Yayıncılık çalışanlarına ve özenli, pırıl pırıl basan Daily News matbaası işçilerine bir kez daha teşekkür ederiz

GÖREV Gazetesi, Türkiye İşçi Partisi üyeleri ve yandaşları eliyle satılıyor.

TİP üyesi Derebaşı "NATO'ya Hayır" bildirisi dağıtırken öldürüldü

Yılmaz Derebaşı, 21 yaşında ve yoksul bir emekçi ailesinin çocuğu idi.

TİP Genel Başkanı Behice Boran, Yılmaz Derebaşı'nın cenaze töreninde konuşurken

17 Nisan Pazartesi sabahı İstanbul'da Şişli Meydanında, Partili arkadaşlarıyla beraber NATO'YA HAYIR bildirisi dağıtan TİP üyesi Yılmaz Derebaşı, faşistler tarafından kurşunlanarak öldürüldü. Yılmaz'ı vuran katiller çevrede MHP'li olarak tanınan kişilerdi, cinayeti işledikten sonra ara sokaklara kaçarak izlerini kaybettirdiler. Gazetemizin baskıya hazırlandığı sırada, katiller henüz bulunamamıştı.

TİP Başkanlık Kurulu, yayınladığı bildiride, "Dün Vedat, bugün Yılmaz ve daha niceleri boşuna ölmediler. Kurtuluş savaşında emekçi halkımızca yükseltilen bağımsızlık bayrağının indirilemeyeceğini, 58 yıl önce babalarımızın yaktığı bağımsızlık ateşinin söndürülemeyeceğini, dosta düşmana bir kez daha ispatladılar. Hepimize örnek oldular" dedi.

Hatırlanacağı gibi, 1968'de, İstanbul'a gelen Amerikan 6. Filo'sunu protesto ettiği için coplanıp pencereden atılarak öldürülen Vedat Demircioğlu da Türkiye İşçi Partisi üyesi idi.

Yılmaz Derebaşı'nın cenazesi, 19 Nisan Çarşamba günü, ailesinin, Türkiye İşçi Partisi üyesi arkadaşlarının, çeşitli demokratik kitle örgütlerinin üyelerinin katıldığı büyük bir törenden sonra memleketi olan Sivas'a gönderildi.

Bir işçinayeti daha; 17 işçi kömür ocağında can verdi

Karadeniz Ereğlisi Kireçli Ocağındaki patlamaya hava borularındaki kaçak neden oldu, patlama sonucunda 17 işçi hayatlarını kaybetti. Böylece, işkazaları diye geçiştirilen iş cinayetlerine, bir yenisi daha eklenmiş oldu, hem de 17 emekçinin canına malolarak. Grizu patlaması, maden işçilerinin bitmeyen korkusudur, yıllardan beri, binlerce maden işçisi grizu patlamaları sonucu yaşamını kaybetmiştir. Kapitalist ülkelerde insan yaşamını hiçe sayan sermaye sınıfı, işkazalarını önlemek için hiç bir köklü tedbir almıyor, yalnız ülkemizde her iki saatte bir işçi ölüyor, günde 10 işçi sakat kalıyor.

kılçık

"Piknik"

Maocu komandolar "Emekçi halkın bulunmayacağı 1 Mayıs gösterilerine katılmıyoruz" dedi.

Türkeş genelge yayınladı: "MHP'liler 1 Mayıs'da örgütlerini kilitleyerek şehir dışına çıkacaklar"

Elbette, emekçiler meydanlara çıktı mı Maocu ve MHP'li komandolara beraber piknik yapmak düşer ancak. ☆

YAŞASIN 1 MAYIS!

Yaşasın bağımsızlık demokrasi sosyalizm mücadelemiz!

ÇARK

1 Mayıs

Bundan yüzyıl kadar önce 8 saatlik işgünü için bütün dünya işçileri ayağa kalktı. Yer yer 15-16 saat süren işgünüyle işçi sınıfına yaşam hakkı tanımayan burjuvaziye karşı tüm dünya işçileri birleşerek ayaklandı. Böylece 8 saatlik işgünü bu büyük mücadelenin kazanımı olarak yasal hale getirildi. 8 saatlik işgünü mücadelesiyle işçi sınıfı sömürü ve baskıdan kurtulmadı. Ne var ki, bu kazanım, güncel mücadele hedefleriyle sömürüsüz yeni bir toplum için mücadelenin birbiriyle olan sıkı bağını göstermesi açısından önemli bir simge oldu. 8 saatlik işgünü mücadeleşi, çalışma koşullarının iyileştirilmesi, sosyal hakların geliştirilmesi daha iyi bir yaşam için ücretlerin yükseltilmesi mücadelesine doğru gelişti. Bu mücadele demokratik hak ve özgürlüklerin geliştirilmesi mücadelesiyle iç içe girdi. Demokratik hak ve özgürlükler geliştirilerek, düşünce ve örgütlenme özgürlüğü hakları elde edildi. Daha iyi bir yaşam için mücadele, sömürüsüz toplum için mücadelenin ayrılmaz bir parçası oldu.

Bu mücadele süreci içinde her yeni 1 Mayıs'ın içeriği de gelişti. 8 saatlik işgünü için başlayan 1 Mayıs eylemleri emperyalizme ve faşizme karşı eylemlere dönüştü. Dünyanın bir bölümünde ise, işçi ve emekçi sınıfların devlet yönetimini ellerine geçirmesiyle 1 Mayıs'ların anlamı daha da derinleşti.

1 Mayıs'larda sosyalist ülkelerin halkları, emperyalist dünya sistemine karşı, sosyalist sistemin kazanımlarını korumak ve geliştirmek yolundaki kararlılıklarını dile getirirken, kapitalist dünyadaki kardeş işçi sınıfı ve ulusal kurtuluş hareketi ile dayanışmalarını topluca haykırmanın simgesi oldu.

Kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketi ise, emperyalizme ve faşizme karşı mücadelede saflarını sıklaştırmak, sosyalist sistem ve ulusal kurtuluş haraketleri ile dayanışmalarını artırmak yolunda 1 Mayıs'ları simge yaptı.

Türkiye işçi sınıfı, emekçileri ve gençliği için 1 Mayıs, gitgide artan faşist saldırılara, faşist hareketlerin arkasındaki emperyalist bağımlılığa, anti-komünist ve anti-sovyet bozgunculuğa karşı; bağımsız ve sömürüsüz bir Türkiye hedefi için mücadelenin simgesi oldu.

Her yeni 1 Mayıs bu mücadeledeki kazanımlarımızın da bir göstergesi olmaktadır. 1 Mayıs 1978 bu mücadelede aldığımız mesafenin de bir göstergesi olacaktır. Kanlı 1 Mayıs 1977'den bağımsız ve sömürüsüz bir Türkiye'nin, aydınlık 1 Mayıs'larına doğru.

Yavuz ÜNAL

Türkiye'de 1 Mayıs'lar sermayeyi her zaman korkuttu

1906'dan itibaren 1 Mayıs işçi sınıfımız tarafından kutlanmaya başlandı. 1921 yılından sonra ise, devrimci anlamına uygun, bilinçli kutlama gösterileri, toplantılar yapıldı.

1921 yılı 1 Mayıs'ı Ankara'da, Adapazarı'nda, İzmir'de, emperyalist işgal altındaki İstanbul'da ve diğer bazı büyük şehirlerde büyük kitle gösterileriyle kutlandı. 1922'de, kutlamalar daha da yaygınlaştı

Daha 1923 yılından başlayarak egemen sınıflar 1 Mayıs gösterilerini engellemeye çalıştılar.

1925'den itibaren, sermaye sınıfı 1 Mayıs kutlamalarını tümüyle yasakladı. Her yıl 1 Mayıs'ta sosyalistleri gözaltına aldı.

Sermaye sınıfı bununla da kalmadı. 1 Mayıs'ın anlamını saptırmak için, bu günü "Bahar Bayramı" ilan etti. Böylece istediler ki, işçi sınıfımız 1 Mayıs 1886'yı, öteki tüm ülkeler işçilerini, mücadele birliğini, dayanışmayı unutsun, kırlara, gezme yerlerine dağılsın. Sonra da 24 Temmuz'u "İşçi Bayramı" ilan ettiler. İstediler ki, patronlara tanınan lokavt hakkıyla etkisizleştirilen, 1961 Anayasasının gerisinde hükümler taşıyan grev ve toplu sözleşme hakkı kanununun kabulü büyük bayram sayılsın.

Ama bütün engelleme ve saptırmalara, burjuvazinin kendisine olduğu kadar, satılmış sendikacılara rağmen işçi sınıfımız 1 Mayıs'ı kutladı, kutluyor. İşte 1 Mayıs 1976'da, 1 Mayıs 1977'de alanları dolduran yüzbinler. İşte burjuvazinin 34 devrimcinin ölümüyle sonuçlanan 1977 saldırı ve tahrikine karşı, daha güçlü, daha büyük bir kutlama için, 1 Mayıs 1978'de 1 Mayıs alanını dolduruyor.

Türkiye işçi sınıfı 1 Mayıs'larda emperyalizme, faşizme karşı, işçi sınıfının ulusal ve uluslararası birliği için gür sesini yükseltiyor.

Dünya işçilerinin çıkarları ve kavgası ortaktır

TÜM KAPİTALİST ÜLKELERİN İŞÇİ SINIFLARI AYNI SINIFA-KENDİLERİNİ EZEN VE SÖMÜREN SERMAYE SINIFINA, BURJUVAZİYE KARŞI, MÜCADELE İÇİNDEDİRLER, VE HEPSİNİN MÜCADELESİNİN HEDEFİ BU SÖMÜRÜDEN KURTULMAK, BURJUVAZİNİN EKONOMİK VE POLİTİK EGEMENLİĞİNE SON VERMEKTİR.

İşçi sınıfı hareketi özünde enternasyonaldir (uluslararasıdır). Tüm kapitalist ülkelerin işçi sınıfları aynı sınıfa, kendilerini sömüren sermaye sınıfına, burjuvaziye karşı mücadele içindedirler ve hepsinin mücadelesinin hedefi bu sömürüden kurtulmak, burjuvazinin ekononık ve politik egemenliğine son vermektir. Sosyalist ülkelerin işçi sınıfları da, sosyalist dünya sistemi içinde bütünleşerek, dünya burjuvazisine, uluslararası sermayeye, onun sömürü ve egemenliğine, dünya devrimci hareketini bastırma ve engelleme girişimlerine karşı mücadele vermektedir.

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI, DÜNYA İŞÇİ SINIFININ AYRILMAZ BİR PARÇASIDIR

İşçi sınıfı sömüren bir sınıf olmadığı için, çeşitli kapitalist ülkelerin işçi sınıfları arasında ve bunlarla sosyalist ülkelerin işçi sınıfları arasında bir çıkar çatışması, uzlaşmaz çelişkiler yoktur. Dünya işçi sınıfı hareketinin bütünlüğü ve enternasyonalizmi de bu nesnel gerçekten doğmaktadır.

Ülkelerin işçi sınıfları bu nesnel bütünlüğün ve enternasyonalizmin bilincindedirler ve nesnel durumla yetinmeyip, öznel düzeyde de işçi sınıfı enternasyonalizmini geliştirmek ve güçlendirmek görevini yerine getirirler. Kapitalizm bir dünya sistemidir. Sermaye ulusal sınırlar tanımaz.Kapitalist ülkelerin burjuva sınıfları, aralarındaki çıkar çelişkilerine ve rekabete rağmen, gerektiğinde ortak çıkarları doğrultusunda işbirliğine girişir, yer yer bütünleşmeye yönelirler.

.Hele uluslararası işçi sınıfı hareketine karşı işbirliği söz konusu olduğunda aralarındaki çelişmeleri kolayca arka plana iterler.

Bu durumda uluslararası sermaye karşısına uluslararası işçi sınıfı dayanışması ve birliğiyle çıkmak daha da ivedilik ve zorunluluk kazanmaktadır.

Tüm ülkelerin işçi sınıfı hareketleri gibi Türkiye işçi sınıfı hareketi de, dünya çapındaki bu mücadelenin yükselen çizgisi ve dünyanın kapitalizmden sosyalizme geçiş süreci içindedir. Türkiye işçi sınıfı hareketi, dünya işçi sınıfı hareketinin dayanışma ve birliğinin bilincindedir. Şunun da bilincindedir ki, işçi sınıfı hareketinin uluslararası niteliği bu hareketin her ülkedeki ulusal niteliğini dışlamaz, reddetmez. Tam tersine, dünya işçi sınıfı hareketine katkıda bulunabilmenin temel şartı, her işçi sınıfının kendi ülkesinde güçlü olmasına, politik, ideolojik ve ekonomik mücadelesini geliştirip yükseltmesine; diğer emekçi sınıflarla ittifaklar oluşturup tüm ilerici, demokratik, yurtsever güçlerin dayanışma ve birliğini işçi sınıfı öncülüğünde gerçekleştirmesine bağlıdır.

1 Mayıs: İşçi sınıfının uluslararası birlik ve dayanışma günü

Paris'te, Atina'da İstanbul'da ve dünyanın dört bir yanında 1 Mayıs'lar her yıl işçi ve emekçilerin mücadele azmini birlik ve dayanışmasını pekiştiriyor.

1 MAYIS HERŞEYDEN ÖNCE İŞÇİ BAYRAMIDIR. YALNIZ İŞÇİ BAYRAMI DEĞİL. TÜM EMEKÇİLERİN, İŞÇİ SINIFI İLE ÇIKAR BİRLİKLERİNİN GİTTİKÇE ARTTIĞI GÜNÜMÜZDE GERİCİLİĞE, TEKELLERE, EMPERYALİZME KARŞI TÜM ÇALIŞAN HALKIN BAYRAMIDIR.

1 MAYIS 1890 YILINDAN İTİBAREN DÜNYANIN ÇEŞİTLİ ÜLKELERİNDE GENEL GREVLERLE, TOPLANTILARLA KUTLANMAKTA. DÜNYA İŞÇİ SINIFININ AYRILMAZ BİR PARÇASI OLAN TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI DA, DAHA 1906'DAN BERİ HER YIL 1 MAYIS'I KUTLUYOR.

Bilindiği gibi, 1 Mayıs işçi sınıfı tarihi içinde 1886'da Amerika'da işçilerin işgününün 8 saat olması için 5.000 işyerinde genel greve giriştikleri gündür. O dönemde, tüm dünyada işçiler 14-16 saat, son derece kötü koşullar altında kadın-erkek-çocuk çalışıyorlardı.

Bu genel grev, tüm işçi eylemlerinde olduğu gibi, sermaye sınıfı burjuvazinin baskı ve tahrikleriyle karşılaştı. 4 Mayıs'a kadar süren olaylarda polisin ateş açmasıyla çok sayıda işçi öldü ve yaralandı. Baskı ve terör kampanyası sonunda 8 işçi lideri tutuklandı ve bunlandan 4'ü, 11 Kasım 1887'de idam edildi. 1'i intihar etmek durumunda bırakıldı, üçü ise ağır hapis cezalarına mahkum edildi.

Amerikan işçi sınıfının ve işçi liderlerinin uğradığı bu zulüm, bütün dünyada işçiler arasında geniş tepkiler uyandırdı. 8 işçi lideri için mahkeme sonucunda verilen karar nefretle karşılandı. O dönemde işçilerin uluslararası devrimci örgütü olan II. Enternasyonal, 1889 yılında 1 Mayıs gününün bundan böyle bütün dünyada 8 saatlik işgünü için gösteri günü olmasını kararlaştırdı.

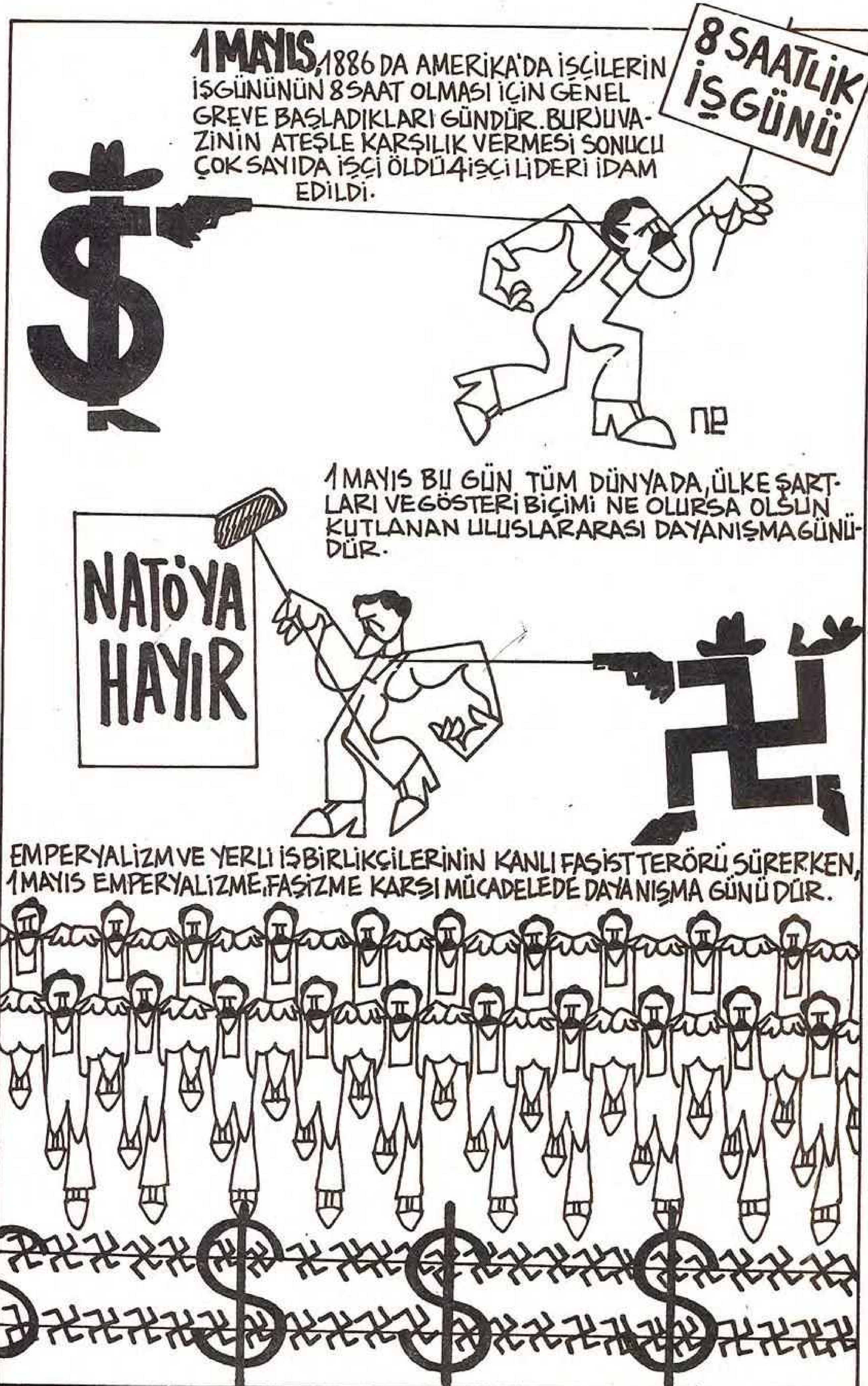
1 Mayıs 1890 yılından itibaren Amerika, Fransa, Avusturya başta olmak üzere çok sayıda ülkede genel grevlerle, toplantılarla kutlanan bir işçi bayramı niteliğini kazanmaya başladı.

1 Mayıs herşeyden önce işçi bayramıdır. Fakat yalnız işçi bayramı değildir. Tüm işçilerin işçi sınıfı hareketi ile olan çıkar birliklerinin gittikçe arttığı günümüzde, gericiliğe, tekellere, emperyalizme karşı tüm çalışan halkın bayramıdır.

MOSKOVA'DA 1 MAYIS 1931 GÖSTERİSİ.

1 MAYIS, TÜM DÜNYA EMEKÇİLERİNİN EMPERYALİZME VE FAŞİZME KARŞI DAYANIŞMASININ, KARDEŞLİK VE DOSTLUĞUNUN SİMGESİDİR. SOVYETLER BİRLİĞİ VE TÜM SOSYALİST ÜLKELER BU DAYANIŞMANIN GÜVENCESİ VE KARARLI SAVUNUCUSUDURLAR.

BAŞAK

Yeni vergi kanunu ne getiriyor?

Bütün ülkelerde yurttaşlar gelirlerinin bir bölümünü vergi olarak devlete verirler. Devlet yatırımlarının yapılabilmesi, ulusal savunma giderlerinin karşılanabilmesi, devletin vatandaşlara gerekli hizmeti götürebilmesi için vergi alınması kaçınılmaz. Buna kimsenin itirazı yok. Mesele vergilerin kimden ve hangi oranlarda alındığında. Devletin vergiyi kimden aldığı ve hizmeti kime sunduğuna bakmak gerek.

İktidarın burjuvazinin elinde bulunduğu bütün kapitalist ülkelerde olduğu gibi Türkiye'de de vergi yükü emekçi kitlelerin sırtındadır. Vergilerin önemli bölümünü şeker, tuz gibi zorunlu ihtiyaç maddelerinden alınan dolaylı vergiler oluşturuyor. Bir kilo şeker için en büyük kapitalist ile yoksul yurttaş aynı vergiyi ödüyorlar. Gelirlerden doğrudan alınan vergilerin % 70'ini de işçi ve memurlar ödüyor.

Yoksul köy emekçileri de ödedikleri dolaylı vergilerin dışında gelir vergisi ödeyebilecek durumda değiller. Ama büyük toprak sahipleri de hemen hemen hiç vergi ödememektedir.

Süregelen bu haksız ve adaletsiz durumu düzeltmek gerekiyor. "Sosyal adalet", "hakça düzen" diyen CHP hükümeti de bu iddia ile meclislere yeni bir vergi kanunu tasarısı sundu. Ancak yeni tasarı da vergi yükünün ağırlığını gene emekçilerin, dar gelirlilerin sırtında bırakıyor. En iyimser bir görüşle bu yükü küçük bir miktar azaltıyor. Tarım sektörünün vergilendirilmesi, büyük toprak sahiplerinden vergi alınması artık kaçınılmaz bir zorunluluk. Yeni tasarı tarımda götürü vergi uygulamasını yıllık 50 bin lira gelirden 500 bin liraya çıkarıyor. Yarım milyon lira kazanan büyük toprak sahibi götürü vergi verecek. Bir diğer deyişle vergi vermeyecek. Büyük toprak sahiplerini götürü vergiye bağlamak aslında tarımı gene vergilenmeyen alan olarak bırakmak demek.

İşletme vergisinin uygulanmasının genişletilmesi, alış verişlerde fatura zorunluğunun getirilmesi de küçük ve orta esnafın daha çok vergi vermesini sağlayacak. Büyük sermaye öteden beri bunu istiyor. Şimdi istediklerinin çoğu gerçekleşiyor.

Büyük sermaye sahiplerinin yeni vergi kanunu tasarısına karşı bağırıp çağırmaları da bir aldatmaca. Kendilerine çok vergi yüklendiğini, haksızlığa uğradıklarını söyleyerek zenginliklerini gözden kaçırmaya çalışıyorlar. Zenginliklerini gözden kaçıracaklar ve işçilerin, emekçilerin duyduğu hıncı azaltacaklar. Hesapları bu.

Gündüz MUTLUAY

22 Nisan Ankara Mitingi

22 Nisan Cumartesi günü Tandoğan'da toplanan işçiler, emekçiler, memurlar, teknik elemanlar, öğretmenler, gençler "NATO'YA HAYIR ve "BAĞIMSIZ TÜRKİYE" sloganlarını hep beraber haykırdılar.

DEMOKRATİK GÜÇLER EMPERYALİZME KARŞI BİRLEŞTİ

NATO'YA HAYIR MİTİNGİNE ÇEŞİTLİ DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİNİN ÜYELERİ KATILDILAR VE DESTEKLEME MESAJI YOLLADILAR

YILMAZ DEREBAŞI'NIN BABASI, AĞABEYİ VE ARKADAŞLARI BİR TELGRAF GÖNDEREREK MİTİNGİ DESTEKLEDİKLERİNİ BİLDİRDİLER

Türkiye İşçi Partisi'nin NATO'YA HAYIR kampanyasının son ve en büyük eylemi olan Tandoğan Mitingi, 22 Nisan Cumartesi günü yapıldı.

Çeşitli meslek ve gençlik örgütlerinin de katıldıkları mitingin ilk konuşmasını, Ankara İl Yönetim Kurulu üyesi ve Genç Öncü Genel Başkanı Abdurrahman Atalay yaptı. Daha sonra, TİP Merkez Yönetim Kurulu üyesi ve Sosyal-İş Sendikası Genel Başkanı Özcan Kesgeç konuştu.

Son olarak kürsüye çıkan TİP Genel Başkanı Behice Boran sözlerine: "Bugün burada, yıldönümleri Nisan ayına rastlayan iki tarihsel olay vesileyiyle toplandık. Biri olumlu, biri olumsuz, biri onurlu, biri onur kırıcı. Biri sevinçli, biri öfkeli. Birini kutlamak, öbürünü protesto etmek için toplandık" diye başladı. Ve bu iki olayın sırasıyla 23 Nisan'da Ankara'da Büyük Millet Meclisi'nin kurulması ve 4 Nisan'da NATO'nun kurulması olduğunu kaydetti.

İstanbul'da faşistlerce katledilen Yılmaz Derebaşı'nın ailesi ise, mitinge şu mesajı yolladı:

"Biz Yılmaz'ın babası, ağabeyi ve arkadaşları, Türkiye İşçi Partisi'nin yürüttüğü ulusal bağımsızlık için NATO'ya Hayır kampanyasında Yılmaz'ımızı kaybettik ama geride bu mücadeleyi sürdürecek milyonlarca Yılmaz var. Yılmazlar ölmez, NATO'ya Hayır, Yaşasın Türkiye İşçi Partisi -

TİP Genel Başkanı Boran:

"Ulusal egemenlik kavgasını bugünkü şartlarında daha büyük bir şevk ve heyecanla, sebat ve cesaretle verelim, ta ki NATO'dan ve tüm emperyalist bağlardan kurtuluncaya kadar."

DEMOKRATİK GÜÇLER ELELE...

22 Nisan NATO'ya Hayır mitingine çeşitli demokratik örgütlerin üyeleri de geniş bir biçimde katıldılar.

Türküler hep bir ağızdan söylendi...

TİP Üyesi Rahmi Saltuk, türküleri ve marşlarıyla kürsüye çıktı, Tandoğan meydanında türküler ve marşlar hep bir ağızdan söylendi, miting "1 Mayıs" marşı ile sona erdi.

Tosuncuklar nasıl besleniyor?

Faşistlerin gazetesinden bir kitap ilanı; kitabın adı: "Vur Emri" Böylece faşistlerin bütün nitelikleri açıklanmış oluyor: "Silahlı ıslak itler."

Aynı gazeteden bir başka kitap ilanı: "Gençliğin zevk ve heyecanla okuyacağı eser: "Al Kırbacı Eline"

Sözü edilen gençliğin nemenem bir gençlik olduğunu siz düşünün artık. Ellerine bir kırbaç geçtiğini hayal etmek bile zevk ve heyecan veriyor adamlara.

☆

Yağmurdan ıslanmış itleri bilirsiniz. Kendilerine gelmek için titrer, şöyle bir silkinirler. Bizim faşistler de "bozkurt moskurt" derken iyiden iyiye köpekleştiler anlaşılan. Köpeklikten nasıl etkilendikleri, başlıca sloganlarından bile anlaşılıyor: "Titre ve kendine dön." Islak itler, ne olacak.

☆

Var mı iş arayan?

Faşizmin, terörün, alçaklığın, haysiyetsizliğin, şerefsizliğin kaynağı kapitalist düzen her geçen gün pislik saçmaya devam ediyor. Mehmet Tarık Yakova adlı bir sermayedar tutmuş siyasi parti kurmuş. Patronluk öyle içine işlemiş ki adam partiyi de şirket yönetir gibi yönetiyor. Gazeteye ilan vermiş: "Altı aydan beri faaliyete geçen... Şeref ve haysiyetine düşkün... vilayet başkanlarına ihtiyaç vardır. Bizzat veya yazı ile özgeçmişlerine ait belgelerle..."

Bu da "Türkiye Sosyal Adalet Partisi Adi Komandit Şirketi."

Malatya olayları faşizmin iğrenç yüzünü sergiliyor

SERMAYE SINIFI DOĞU'DA YENİ TERTİPLER PEŞİNDE

MALATYA OLAYLARI EGEMEN SINIFLARIN DOĞU VE GÜNEYDOĞU'DA YAŞAYAN HALK ÜZERİNDE IRKÇI ŞOVEN BASKISINI PEKİŞTİRMEK İÇİN YILLARDIR TEZGAHLADIĞI OYUNLARIN BİR PARÇASIDIR.

Malatya Belediye Başkanı Hamit Fendoğlu'nun, gelininin ve iki torununun ölümüyle sonuçlanan bombalı paket olayından sonra bu kentte gelişen olaylar sermaye sınıfının doğuda yeni kışkırtmalar ve tertipler peşinde olduğunu göstermektedir.

Hamit Fendoğlu'nun ölümünden sonra şehirde adeta bir iç savaş çıkartan AP, MHP ve MSP yanlısı kişiler, şehirde ilerici, demokrat kişilere ait evleri, işyerlerini, dernek ve kuruluşları yakıp yıktılar. Yüzlerce kişi yaralandı, tutuklandı.

Malatya olaylarının ardından Siverek, Erzurum ve Iğdır'da da, faşistler benzeri olaylar çıkarttılar. Evleri işyerlerini yakıp yıktılar. Sağı solu kurşunlayıp bombaladılar.

Malatya olayları, faşist terörün boyutlarını ve pervasızlığını göstermekte ve egemen sınıfların Doğu ve Güneydoğu'da yaşayan halk üzerinde ırkçı, şoven baskısını pekiştirmek için yıllardır sürdürdükleri tahrik ve kışkırtmaların yeni bir örneğini oluşturmaktadır. Malatya olayları, faşizm tehlikesi karşısında demokratik güçlerin uyanık olmaları gereğini, bu tehlikenin CHP iktidarı ile ortadan kalkmadığını ve faşizme karşı demokrasi yanlısı güçlerin iş ve eylem birliğinin her zamankinden daha da çok gerekli ve zorunlu olduğunu göstermektedir.

TOPLANTILARA ON BİNLER KATILDI

Çeşitli illerde "NATO'ya Hayır" toplantıları yapıldı

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ, ULUSAL BAĞIMSIZLIK İÇİN NATO'YA HAYIR KAMPANYASI KAPSAMI İÇİNDE TÜRKİYE'NİN ÇEŞİTLİ İLLERİNDE KAPALI SALON TOPLANTILARI DÜZENLEDİ. TOPLANTILARDA TİP MERKEZ YÖNETİCİLERİ VE ÇEŞİTLİ KİTLE ÖRGÜTLERİNİN TEMSİLCİLERİNİN KONUŞMALARININ YANI SIRA, DEVRİMCİ SANAT GÖSTERİLERİ DE YER ALDI.

• 16 Nisan Pazar günü İzmir'de Ekici Över salonunda, Adana'da Belediye Şehir Tiyatrosunda, Kayseri'de DYF-İŞ salonunda, Karamürsel (Kocaeli)de Belediye Düğün salonunda, kapalı salon toplantıları düzenlendi.

• 16 Nisan Pazar günü İzmir'de Ekici Över salonunda düzenlenen toplantıya 5 bini bulan bir izleyici kitlesi katıldı. Toplantının açılışı TİP İl Başkanı Vedat Pekel tarafından yapıldı, daha sonra kürsüye gelen Genel Sekreter Nihat Sargın NATO ve ikili anlaşmalar üzerinde duran bir konuşma yaptı.

İzmir'deki toplantıya Parti korusu, Genco Erkal, Timur Selçuk ve Parti üyesi Rahmi Saltuk müzik ve şiir gösterileri ile katıldılar.

• 21 Nisan Cuma günü ise, İstanbul'da Yeni Tepebaşı Gazinosunda düzenlenen Gece'de TİP Genel Başkanı Behice Boran konuştu. Kampanya sırasında öldürülen TİP üyesi Yılmaz Derebaşı için düzenlenen cenaze töreninde çekilmiş filmin de gösterildiği toplantıya Zeliha Berksoy, Timur Selçuk, Onat Kutlar, Kemal Özer, Demirtaş Ceyhun ve Rahmi Saltuk sanatçı olarak katıldı. Gece'de Parti korusu, devrimci marşlar ve türküler söyledi.

COŞKU VE HEYECAN

TİP tarafından çeşitli illerde düzenlenen kapalı salon toplantılarını on binler coşku ve heyecan içinde izlediler. "Ulusal Bağımsızlık" ve "NATO" konularında çeşitli konuşmaların yanı sıra, devrimci sanat gösterileriyle de renklenen geceler, emperyalizme karşı sıkılan birer yumruk gibiydi.

HAYRABOLU'NUN ÖREY KÖYÜNDE AĞALAR OTLAĞI GASPETTİ

Örey, Tekirdağ Hayrabolu ilçemize bağlı 60 hanelik bir köy. Siyasal uyanış işçi sınıfı partisi etrafında örgütlenmeye doğru gelişiyor. Yerel seçimlerde 60 hanelik Örey köyünden TİP'e çıkan oy sayısı 57.

1952'lere dek köy halkının ortak kullandığı yaklaşık 16 bin dönüme varan buzağılık (otlakiye) ağalar tarafından işgal ediliyor. Aynı yıl köy tüzel kişiliği işgalin kaldırılması için mahkemeye başvuruyor. Ama ağalar köy otlakiyesini özel mülklerine geçirebilmek için türlü yolları deniyorlar. Yerel yargının köyden yana tespitini Yargıtay şekil noktasından bozuyor. O günden bugüne mahkeme tam 27 yıldır sürüp gidiyor. İşin peşini bırakmayan gözüpek köylüleri yıldırmak, sindirmek için ağalar ellerinden geleni arkalarına koymuyorlar. Ağaların 16 bin dönümlük araziyi gasbedebilmek için kullandıkları bahane ilginç. Toprak Sultan Selim vaktinden beri onlara "ata-ahvad" mülkü olarak intikal edegelmiş.. Köyün köy olmasından bu yana köyün malı bildiği toprak, ağalar arasında parsellenmiş 27 yıldır yargının çözemediği sorun bir 27 yıl daha sürse Örey'in köylüsü mücadelesini sürdürmeye kararlı.

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

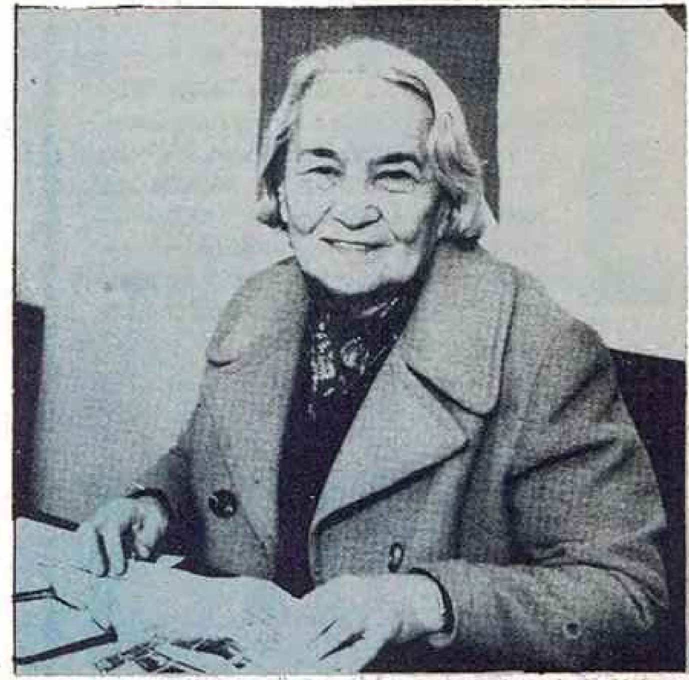
GÖREV

Merkez Yönetim Kurulu, Parti'yi ilgilendiren bütün konularda karar alır ve Parti politikasını çizer. Yukarıda Türkiye İşçi Partisi Merkez Yönetim Kurulu toplantı halinde görülüyor.

TİP Yöneticileri:

SOSYALİZMİN KARARLI SAVUNUCULARI

Behice BORAN

TİP Genel Başkanı

Nihat SARGIN

TİP Genel Sekreteri

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu, Genel Başkan ve Genel Sekreterle birlikte yedi üyeden oluşmaktadır.

TİP Merkez yöneticileri işçi sınıfı mücadelesinde uzun deney yıllarına sahip. Başkanlık Kurulu üyelerinin tümü, Merkez Yönetim Kurulu üyelerinin de çoğu çeşitli dönemlerde yargılandılar, tutuklandılar ve hapis cezalarına çarptırıldılar. Başkanlık Kurulu üyeleri yalnızca 12 Mart Sıkıyönetim Mahkemelerinde toplam 76,5 yıl hapse mahkum edildi. Bütün mahkemelerde sosyalizmi onurla savundular. Burjuvazinin baskı ve terörüne hiç bir zaman boyun eğmediler.

Türkiye İşçi Partisi bütün örgütleri ve üyeleriyle uyumlu bir bütündür. Bilimsel sosyalizmin ışığında işçi sınıfını, yandaşı emekçi sınıf ve tabakalarla birlikte iktidara getirmeyi amaçlayan TİP'in Merkez Yönetim Kurulu sınıf mücadelesinde kazanılmış uzun deneyleriyle Partiyi yönetiyor.

Yalçın Cerit
Genel Sayman

Can Açıkgöz
Örgüt Bürosu Sekreteri

Yavuz Önal
Eğitim, Bilim ve Araştırma Bürosu Sekreteri

Gündüz Mutluay
Haberalma, Propaganda ve Basın Bürosu Sekreteri

Osman Sakalsız
Kitle Örgütleri Bürosu Sekreteri

TİP İŞÇİ SINIFININ BAĞIMSIZ POLİTİK ÖRGÜTÜDÜR

TİP Tüzüğünün Karakter ve Amaç maddesinden:

"Türkiye İşçi Partisi, işçi sınıfımızın, müttefiki emekçi sınıf ve tabakalarla birlikte yasal yoldan iktidara yürüyen sosyalist, demokratik, bağımsız, politik örgütüdür.

Türkiye İşçi Partisi; ırk, dil, din, mezhep, kadın-erkek ayrımı gözetmeden hangi sınıftan gelirse gelsin, Parti'nin tüzük ve programını benimsemiş bütün yurttaşlara saflarını açık tutar.

Çağımız temel niteliğiyle kapitalizm'den sosyalizm'e geçiş çağıdır ve bütün toplumlarda sosyalizmin er geç gerçekleşeceği bilimsel bir doğrudur; ayrıca yirminci yüzyılın ikinci yarısında belirli toplumsal koşullarda bu geçişin barışçı yoldan olabileceği bir imkan olarak ortaya çıkmış bulunmaktadır. Bu bilimsel doğru ve gözlemden hareket eden Türkiye İşçi Partisi'nin amacı; işçi sınıfının, müttefiki emekçi sınıflarla birlikte ve Parti'si aracılığıyla iktidara gelmesini sağlamak ve iktidara geldiğinde sosyalizmi kurmaya girişmektir."

ONBEŞ GÜNDE BİR

tam anlamıyla GÖREV'in hem sahibi, hem yazarı, hem de dağıtıcısı ve okuyucusuyuz...

GÖREV baştanberi profesyonel bayii (dağıtıcı) eliyle piyasaya sürülmedi. Onu Partililer ev ev, fabrika fabrika, köy köy bizzat dağıttılar, dağıtıyorlar. Başlangıçta biraz şaşkınlıkla karşılandılar, biraz geçici bir heves gibi değerlendirildiler, ama hiç de yadırganmadılar, tek tük bir iki istisna dışında sevinçle, istekle beklendiler, dağıtılan yerlerde adları önce "Görevciler"di, daha sokağın başında ilk kapının çalınışında bütün mahalleli haberi duyuyor ve bekliyordu, "Görevciler gelmiş". Farkına varılmadan kapısı çalınmayan, arkalarından koşuyordu, "Bizi atladınız, bize de buyurun" diye, kimi yerde kapı aralığındaki söyleşi, kimi yerde ev içinde çaylı ziyarete, kimi yerde birlikte yemeğe buyur etmeye dönüşüyordu ve adım adım gerçek dostluklar, arkadaşlıklar gelişiyordu ve Görevciler'in adı hızla "Bizim Görevciler"e dönüştü. Daha sonra ise "bizimkiler"e..

Artık GÖREV ve dağıtıcıları, dağıtıldığı mahallenin, fabrikanın onbeş günde bir başlıca ilgi kaynağıdır. Hal hatır sorulur, derken sohbet koyulaşır, işçinin emekçinin günlük dertlerinden, gereksinimlerinden başlayıp, GÖREV'deki yazılardan esinlenerek bütün bunların kesin çözüm yolları üzerine fikirler, görüşler öne sürülür, tartışılır ve bir gün bakarsınız Parti, yerel seçime girerken bu sıcak ve bilinçli ilişki Parti adaylığına, arkasından da üyeliğe dönüşmüş.

Artık onlar da bizimkiler'dendir. Önceleri GÖREV okurken, fotoğrafları yayınlananlar kısa süre sonra yazar olarak GÖREV sayfalarında yerlerini alır, dikkat çeker, haber iletirler. Henüz hiç ulaşılmamış, Parti örgütünün bulunmadığı yerlerden de GÖREV'e mektuplar, yazılar gelir. GÖREV'i onlara Parti'nin ve partililerin doğrudan ilgi kuramadığı, ama kuşkusuz "bizimkiler" den olan ulaştırmıştır. Bunları bilmiyoruz, ama bildiklerimiz, tanıdıklarımız var. Kimi yerde, sokağın dağıtım görevlisi kendiliğinden oluşmuş, bizimkiler'den biri bu işi kendiliğinden üstlenmiştir. O kendisininki ile birlikte diğer bizimkilerin Görev'lerini de alır, parası çok kez önceden toplanmıştır. Hesap hemen görülür. Mahallenin, fabrikanın dağıtım görevlisi bu olanaktan yararlanıp çevreyi genişleterek yeni yeni "bizimkiler" kazanmak, GÖREV ailesine yeni bizimkiler katmak üzere yeni fabrikalara, yeni mahallelere yollanır.

GÖREV'e gelen yazı ve resimler büyük bir arşiv oluşturmuştur. Doğal olarak hepsi geldiği gün yayınlanmaz elbet, sıraya sokulur, yakın konular birleştirilir, doğrudan çıkmasa bile mutlaka yararlanılır. Ve bunu bütün bizimkiler bilir, eli değdikçe yazmaktan, kendi görüp yaşadıklarını, deneylerini, bildiklerini başkalarına da aktarmak üzere GÖREV'e iletmekten geri durmaz.

Onun için sahip, yazar, muhabir, dağıtıcı gibi ad ve sıfatlar GÖREV sözkonusu olunca gerçekten anlamsızdır. Bugün ortak sorunlarımızı çözüm yolları ile birlikte koyan, hepimizin dert ortağı, can yoldaşı GÖREV, birkaç büyük gündelik İstanbul gazetesinden sonra en çok satan ve en çok okunan gazetedir ve biz bunu sahibi, yazarı, muhabiri, dağıtıcısı olan hepimize, bizimkilere borçluyuz.

Birkaç gün sonra kutlayacağımız işçi sınıfının uluslararası birlik ve dayanışma günü olan 1 Mayıs ve 1 Mayıs'ta yeniden kurulan Türkiye İşçi Partisi'nin 3. kuruluş yıldönümü ile birlikte GÖREV'in birinci yaşı da hepimize, "bizimkiler"e kutlu olsun...

Nihat SARGIN

Türkiye İşçi Partisi'nin üç yılı: BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASI, SOSYALIZM MÜCADELESINDE İLERI ADIMLAR

1 MAYIS 1975: TİP KURULDU

Böylece Türkiye İşçi sınıfı tarihinde yeni bir dönem başlıyordu. Türkiye İşçi Partisi kuruluşundan bu yana geçen üç yıl içinde işçi sınıfı hareketine inkar edilmez bir biçimde damgasını vurdu. Nice üç yıllara, emin , kararlı, inançlı ve disiplinli...

1 MAYIS 1976

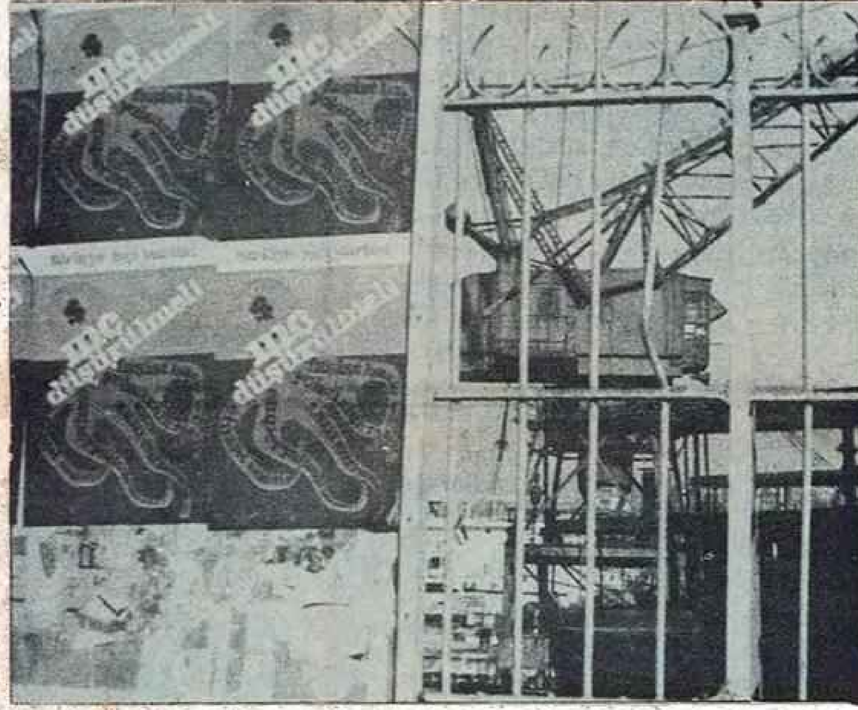
Büyük gün, aydınlık gece

Büyük gün, Aydınlık gece — Türkiye İşçi Partisi kuruluşunun 1. yılını kutluyor. O yıl ülkemizde ilk kez kitlesel bir biçimde 1 Mayıs kutlanıyor. Önce Taksim Alanında, sonra Spor ve Sergi Sarayında. Aydınlık Gece, Türkiye İşçi Partisi'nin bir yıl içinde ne denli sağlam adımlar attığının kanıtı oluyor.

BİLDİRİLER...

"Böyle zor olmayacak/Bildirilerin köşe başlarını tutması". Bir şiirin dizeleri bunlar. Türkiye İşçi Partililer, şiirde sözü edilen "zorluğu" çoktan aştılar. Bildiriler, fabrikaları, tarlaları, meydanları çoktan tuttu. Ölüm bile durduramaz onları...

VE AFİŞLER...

Duvarların süsü. Geniş kitlelere Parti'nin sesini ulaştırmada önemli bir araç.

İl Temsilcileri toplantısı

Yılda iki kez yapılıyor. Demokratik Merkeziyetçilik ilkesinin hayata geçirilmesinde önemli bir araç.

Genel Başkan Partililerle..

Bir toplantı arasında Parti üyeleri Genel Başkan Behice Boran'la konuşuyorlar. Yürekler, beyinler Partililik bilinciyle dolu, soruyorlar, anlatıyorlar. Dikkatle dinliyorlar, gözler Genel Başkan'da.

1. Büyük Kongre: Klavumuzumuz Bilimsel Sosyalizm

TİP YAYINLARI

Parti, üyelerinin bilinç düzeyinin yükseltilmesi, Parti içinde ideolojik birliğin ve buna bağlı olarak eylem birliğinin sağlanması, Parti örgütleri arasında deney alış verişinin ve kan dolaşımının sağlanması ve parti politikasının kitlelere götürülmesinde parti basınına gereken önemi vermektedir. Bugüne kadar bu anlamda çıkan Parti yayınları bir kitaplığı dolduracak miktara ulaşmıştır. Yayınların böylesine çokluğu bile onları kitaplık raflarına hapsedememiş, her biri işlevlerine uygun olarak eğitim ve örgütlenme malzemesi yapılmıştır.

çark başak

Türkiye İşçi Partisi Merkez Yayın organı olan Çark Başak 13 Şubat 1976 yılında çıkan ilk sayısından bu yana yayınını başarıyla sürdürmektedir. Ayda bir yayınlanan bu dergi öncelikle Parti üyelerine ve yakın sempatizanlara yöneliktir. Partide ideolojik bütünlüğü sağlama ve üyelerin yönlendirilmesi işlevini görmektedir. Yıllık abone bedeli 60,- TL. olan bu dergi örgütlerimiz kanalıyla veya doğrudan dergiye yazarak temin edilebilir.

yurt ve dünya

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM SORUNLARI

Türkiye ve dünya devrimci hareketinin teorik sorunlarına açıklık getirmekte, sosyalizmin derinlemesine öğrenilmesini sağlamaktadır. 1977 Ocak ayından beri yayınını sürdürmekte olan dergi Türkiye İşçi Partisi Bilim ve Araştırma bürosu tarafından yayına hazırlanmaktadır. İki ayda bir yayınlanan derginin yıllık abone bedeli 150,- TL'dir.

YÜRÜYÜŞ

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

Partili arkadaşlarımız tarafından çıkarılan haftalık Yürüyüş dergisi 3 yıldır yayınını sürdürmektedir. Haftalık yurt ve dünya olaylarındaki gelişmeler konusunda getirdiği doğru yorumlarla ve olayların perde arkasındaki gerçekleri ortaya çıkarmakla geniş bir okur kitlesini aydınlatmaktadır. Yıllık abone bedeli 200,- TL'dır.

Yazışma adresi: Konur Sokak. 15/8, Kızılay, ANKARA.

SÜRESİZ YAYINLAR

Türkiye İşçi Partisi süreli olarak çıkardığı bütün bu yayınlardan başka ayrıca güncel konulara ve temel meselelere ilişkin olarak üyelerin ve işçi, emekçi sınıfların bilgilenmesini sağlamak amacıyla bir dizi broşür çıkarmıştır. Bunlardan özellikle Parti Programı el kitabı olmuş, Türkiye'de sosyalizm sorunlarına açıklık getirmiştir. Yine Demokrasi Bildirgesi ve Kongre Tutanağı, Parti'nin önündeki görevleri ve Türkiye'de demokratikleşmenin hedeflerini çizmesi bakımından önemlidir.